

בש"פ 6275/14 - מדינת ישראל נגד ראובן דנון

בבית המשפט העליון
בש"פ 6275/14

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: ראובן דנון

בקשה להארכת מעצר שניה מעבר לתשעה חודשים -
לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -
מעצרים), התשנ"ו-1996 - ת"פ 3670-10-13 בבית
המשפט המחוזי מרכז

תאריך הישיבה: ד' בתשרי התשע"ה (28.9.2014)

בשם המבקשת: עו"ד סיון רוסי
בשם המשיב: עו"ד גלעד אדלמן

החלטה

בקשה להארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים לפי סעיף 62 לחוק סדר דין פלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

1. נגד המשיב ונגד נאשם נוסף (להלן: נאשם 2), הוגש ביום 2.10.2013 כתב אישום לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, וביום 23.10.2013 הוגש כתב אישום מתוקן הכולל ארבעה אישומים.

לפי האישום הראשון, בשנת 2007 או בסמוך לכך, נגנבו אקדח, מחסנית ותחמושת מבעליהם החוקיים. מתחילת 2010 ועד ליום 18.9.2010 החזיק המשיב באקדח במקומות שונים וכמתואר באישומים להלן.

בגדר האישום הראשון יוחסו למשיב עבירות בנשק (החזקה) לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק).

לפי האישום השני, עובר ליום 13.9.2013 נאשם 2 ביקר בביתו של המשיב והשניים, אשר ביניהם היכרות קודמת, קשרו קשר לבצע מעשי שוד. במסגרת הקשר ולשם קידומו, המשיב ונאשם 2 נפגשו ביום 15.9.2014, נסעו יחד בקטנוע השייך לנאשם 2 וחיפשו מקומות אותם ניתן לשדוד. המשיב הציע לשדוד תחנת דלק בעיר ראשון לציון.

באותו הלילה, בסביבות השעה 1:00, הגיעו המשיב ונאשם 2 לתחנת הדלק רכובים על קטנוע בו נהג נאשם 2, כאשר חתיכות בד מכסות את פניהם והם חובשים קסדות. המשיב נשא עמו את האקדח. המשיב ונאשם 2 נכנסו לתחנת הדלק, שם עבד אותה עת המתלונן. המשיב שלף את האקדח ואמר למתלונן "זה שוד תביא את הכסף". המתלונן מסר למשיב כסף מתיק קטן (פאוץ') שנשא, ולאחר מכן, בהוראת המשיב, הוציא ומסר למשיב שטרות כסף נוספים מקופת החנות. נאשם 2 אמר למשיב להורות למתלונן להביא להם את המפתחות לכספת, אך המתלונן אמר לו כי המפתחות אינם ברשותו. המשיב ונאשם 2 נמלטו מהמקום כשהם נושאים עמם ₪ 3,000, אותם חילקו ביניהם בהמשך באופן שווה.

בגדר האישום השני יוחסו למשיב עבירות של קשירת קשר לפשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק; שוד לפי סעיף 402(ב) יחד עם סעיף 29 לחוק; ועבירות בנשק (נשיאה והובלה) לפי סעיף 144(ב) רישא יחד עם סעיף 29 לחוק.

לפי האישום השלישי, למחרת האירוע נושא האישום השני, בלילה בין יום 16.9.2013 לבין יום 17.9.2013 בסביבות השעה 00:25, הגיעו המשיב ונאשם 2 לקיוסק בעיר חולון רכובים על קטנוע בו נהג הנאשם 2 ומצוידים באקדח. השניים המתינו עד שהקיוסק יתפנה מלקוחות ונכנסו לקיוסק, בו עבד אותה עת מתלונן אחר. המשיב אחז בזרועו של המתלונן, דחף אותו לכיוון הקופה ודרש ממנו למסור לו כסף תוך שהוא מכוון אקדח לראשו. המתלונן מסר לידי המשיב ₪ 700 שהיו בקופה. לאחר שהמתלונן אמר למשיב כי אין בכיסו כסף נוסף, נמלטו המשיב ונאשם 2 מהקיוסק, ובהמשך חילקו ביניהם את הכסף באופן שווה.

בגדר האישום השלישי יוחסו למשיב עבירות של קשירת קשר לפשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק; שוד לפי סעיף 402(ב) יחד עם סעיף 29 לחוק; ועבירות בנשק (נשיאה והובלה) לפי סעיף 144(ב) רישא יחד עם סעיף 29 לחוק.

לפי האישום הרביעי, עובר ליום 16.9.2013 המשיב אמר לנאשם 2 כי מתלונן שלישי חייב אלף ₪ לאדם אחר, ואינו מחזיר את החוב. המשיב ונאשם 2 קשרו קשר להכות את המתלונן בצוותא כשבתמורה יקבל הנאשם 2 סכום של 20 אלף ₪. במסגרת הקשר ולשם קידומו, בין יום 16.9.2013 ליום 18.9.2013, נסעו השניים לסופר בראשון לציון שבבעלות המתלונן ועקבו אחריו. ביום 18.9.2013 בשעה 7:33, עת שהו בסופר המתלונן ובנו יליד 1998, הגיעו השניים למקום רכובים על קטנוע בו נהג הנאשם 2, כשהם רעולי פנים וחבושים קסדות, ומצוידים באקדח טעון ובמערור. השניים נכנסו לסופר, ניגשו אל המתלונן והחלו להכותו בחוזקה בכל חלקי גופו, ואף המשיכו להכותו לאחר שנפל ארצה ונשכב על הרצפה. המשיב היכה את המתלונן באמצעות האקדח ובעט בו, והנאשם 2 הכה את המתלונן באמצעות

המערור. הנאשמים פסקו ממעשיהם רק כאשר בנו של המתלונן, ששהה אותה עת בסופר, הגיע לעזרת אביו כשבידו מקל של מגב. המשיב ונאשם 2 רצו לכיוון הקטנוע, בעוד המתלונן ובנו רצים בעקבותיהם. משהתקרבו אליהם האחרונים, כיוון המשיב את האקדח הטעון לכיוון המתלונן ובנו ולאחר מכן נמלט יחד עם נאשם 2 מהמקום על הקטנוע. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן חתך עמוק בראשו, המטומות באמה הימנית, בשוק הימני, ביד שמאל וברגל שמאל, וכאבים עזים בכל חלקי גופו. המתלונן נזקק לטיפול רפואי ופונה לבית החולים "אסף הרופא". זמן קצר לאחר האירוע עטף המשיב את האקדח בחולצה שחורה ובשקית לבנה והסליק את האקדח הטעון בין השיחים סמוך לבית בעיר חולון.

בגדר האישום הרביעי יוחסו למשיב עבירות של קשירת קשר לפשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק; פגיעה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 334 בנסיבות סעיף 335(א)(1) ו-(2) לחוק; עבירות בנשק (נשיאה והובלה) לפי סעיף 144(ב) רישא יחד עם סעיף 29 לחוק; עבירות בנשק (החזקה) לפי סעיף 144(א).

3. הליכי המעצר: בד בבד עם הגשת כתב האישום המקורי ביום 2.10.2013, הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים, לנוכח קיומן של ראיות לכאורה וביניהן צילומי וידאו המתעדים את שני מעשי השוד ואת מעשה התקיפה, הודאת הנאשמים במעשים המיוחסים להם, הודאת המשיב בפני מדובר וטביעות אצבע בקיוסק. עוד נטען בבקשה כי קיימת עילת מעצר של מסוכנות ואף קמה חזקת מסוכנות נוכח ביצוע אירועי השוד והתקיפה תוך שימוש בנשק.

המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, אך ביקש, בהסכמת המבקשת, לדחות את הדיון עד לקבלת תסקיר מעצר. בהתאם, הורה בית משפט קמא על הארכת מעצרו של המשיב ונאשם 2 עד להחלטה אחרת וקבע מועד נוסף לקבלת תסקיר מעצר ולהמשך דיון.

ביום 23.10.2013 התקבל תסקיר בעניינו של המשיב. שירות המבחן התרשם מחוסר יציבות בחייו של המשיב ומהתנהלות כלכלית בעייתית וקבע כי ישנה מסוכנות בינונית להישנות התנהגות אלימה ועוברת חוק מצדו. הוריו של המשיב, אשר הוצגו על ידו כמפקחים אפשריים, שהו אותה עת בחו"ל ולכן שירות המבחן לא יכול היה ליתן חוות דעתו לגביהם. בנסיבות אלו הורה בית משפט קמא לשירות המבחן להגיש תסקיר משלים ודחה את הדיון ליום 13.11.2013. להשלמת התמונה אציין כי באותו דיון הורה בית המשפט על שחרורו של נאשם 2 לחלופת מעצר בתנאי "מעצר בית" מלא.

ביום 13.11.2013 הוגש תסקיר משלים בעניינו של המשיב, וגם בו לא הומלץ לשחרר את המשיב לחלופת מעצר. בדיון שהתקיים בפני בית משפט קמא, ביקש בא כוח המשיב לשחרר את המשיב לחלופת מעצר בפיקוח הוריו. בית המשפט הורה כי שירות המבחן יבחן בשנית את ההורים כמפקחים אפשריים וכי תוצגנה חלופות נוספות, אם ישנן. אולם, גם לאחר בחינה חוזרת של ההורים ובחינת שכנתם של ההורים שהביעה נכונות לפקח גם היא על המשיב, חזר שירות המבחן על עמדתו ולפיה נוכח מסוכנותו של המשיב ובהיעדר יכולת מצדם של המפקחים להשפיע עליו, אין הוא ממליץ לשחררו לחלופת מעצר.

ביום 3.12.2013 ולאחר דיון נוסף שהתקיים בפניו, הורה בית משפט קמא על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים, וזאת בשים לב לחלקו הדומיננטי בעבירות המיוחסות לנאשמים, הערכת המסוכנות הגבוהה לגביו ובהעדר חלופת מעצר ראויה.

4. ביום 9.7.2014 הוארך בהסכמה מעצרו של המשיב בתשעים ימים נוספים (בש"פ 4381/14 מדינת ישראל נ' דנון (9.7.2014)). ביום 3.8.2014 התקיים דיון בבקשה שהגיש המשיב לעיון חוזר. לקראת הדיון הוגש תסקיר נוסף בעניינו של המשיב, ממנו עולה כי מסוכנותו של המשיב נותרה בעינה. צוין כי המשיב ביטא נכונות להשתלב בטיפול באלימות אך התקשה להתמיד בטיפול לשליטה בכעסים; הוא נותר בקשר עם גורמים עבריינים; וכי חובותיו הכספיים תלויים ועומדים. שירות המבחן שלל פעם נוספת את האפשרות לשחרר את המשיב לחלופת מעצר בפיקוח הוריו. נוכח האמור בתסקיר חזר בו בא כוח המשיב מבקשתו, והבקשה לעיון חוזר נמחקה.

5. ההליכים בתיק העיקרי: כתב האישום הוגש והוקרא בפני המשיב ביום 2.10.2013 ובאותו מועד ביקשו בא כוח המשיב ובא כוח נאשם 2 לדחות את המענה למועד מאוחר יותר. מועד הדיון נדחה מספר פעמים נוספות, בין השאר, על מנת לאפשר הידברות בין הצדדים. ביום 26.1.2014, לבקשת בא כוח המשיב, הועבר התיק לישיבת גישור בפני מותב אחר ובמקביל נקבע מועד להוכחות לחודש פברואר. ביום 13.2.2014 התקיים דיון בפני בית משפט קמא בו נעתר בית המשפט לבקשת בא כוח המשיב ובא כוח נאשם 2 לדחות את הדיון לצורך גישור והידברות בין הצדדים ודחה את המענה לכתב האישום, על אף עמדתה של המבקשת שהתנגדה לדחייה וביקשה לקבוע כבר באותה עת מועדים להוכחות. הדיון נדחה פעם נוספת, לבקשת המשיב, עד לאחר שתתקיים ישיבת גישור נוספת. ביום 10.4.2014 הצהירו הצדדים כי הגיעו למתווה להסדר טיעון ובא כוח המבקשת ביקשה ארכה של שבועיים על מנת לשוחח עם המתלוננים ולאפשר להם למצות את זכותם. בהסכמת בא כוח המשיב ובא כוח נאשם 2, הורה בית המשפט לדחות את תגובת המשיב והנאשם 2 לכתב האישום עד ליום 30.4.2014. אולם ביום 30.4.2014 ביקשו בא כוח המשיב ובא כוח נאשם 2 לדחות את המענה לכתב האישום על מנת לנסות ולשכנע את התביעה לתקן את עובדות כתב האישום במסגרת הסדר הטיעון. בא כוח המבקשת הסכימה לבקשה ובית המשפט דחה את הדיון. ביום 28.5.2014 הציג בא כוח המבקשת את פרטי ההסדר והגישה כתב אישום מתוקן. עוד הודיעה כי בכונתה להציג ראיות במסגרת הטיעון לעונש. בא כוח נאשם 2 התנגד ובמהלך הדיון חזרו בהם הצדדים מן ההסדר. לאור זאת, קבע בית המשפט ארבעה מועדי הוכחות לתאריכים 18.11.2014, 24.11.2014, 25.11.2014 ו-1.12.2014.

ביום 10.6.2014 הגישה המבקשת בקשה להקדמת מועדי ההוכחות בתיק וביום 18.6.2014 הודיע בית משפט קמא כי התפנו שני מועדים ביומנו לחודש יולי, אך בא כוח הנאשם 2 הודיע כי מועדים אלה לא תואמים את יומנו. גם שני מועדים נוספים שהוצעו על ידי בית המשפט לחודש אוקטובר, נדחו על ידו.

משעומדים לחלוף 90 ימים נוספים בהם שוהה המשיב במעצר, ושמיעת הראיות אף טרם החלה, הוגשה הבקשה דכאן בה נטען למסוכנותו של המשיב. מנגד, הצביע המשיב על כך שהוא הפך ל"בן ערובה" של המשיב 2, אשר אינו שוהה במעצר, ואין לו אינטרס לקדם את המשפט.

6. סעיף 62 לחוק המעצרים מאפשר לבית המשפט לבקר את קצב התקדמות המשפט ולאזן בין האינטרסים

הנוגדים של חזקת החפות והזכות לחירות של הנאשם מול מידת המסוכנות הנשקפת ממנו אם ישוחרר. במקרה דנן, חלפה כשנה מאז פתיחת המשפט, ושמיעת ההוכחות טרם החלה ועל כך יש להצר. עם זאת, הדחיות הרבות בשמיעת המשפט אינן מונחות לפתחה של התביעה או של בית המשפט, והיו אלה המשיב והנאשם 2 שביקשו פעם אחר פעם לדחות את שמיעת הראיות, מתוך הנחה או תקווה כי הליך הגישור יסתייע. מנגד, הייתה זו המבקשת שביקשה כל העת לקבוע מועדי הוכחות במקביל להידברות, בעוד באי כוח הנאשמים ביקשו לדחות את הדיונים והצהירו כי ככל הנראה לא תישמענה ראיות. לכך יש ליתן משקל בבוא בית המשפט לבחון את קצב התנהלות המשפט מול המסוכנות הנשקפת מהנאשם לציבור.

7. מסוכנותו של המשיב נלמדת מחומרת העבירות המיוחסות לו ונסיבות ביצוען, התסקירים שהוגשו בעניינו אינם מלהיבים בלשון המעטה ומלמדים כי המשיב סובל מבעיית התמכרות להימורים בגינה הסתבך בחובות לשוק האפור ועמד בקשר עם גורמים עברייניים. להבדיל מהנאשם 2, היה זה המשיב שאחז בנשק, ועל כך יש להוסיף את פערי הגילאים בין השניים. לכן, אין להקיש מעניינו של הנאשם 2 על מסוכנותו של המשיב.

אשר על כן, אני סבור כי אין בחלוף הזמן כדי לאיין מסוכנותו של המשיב, וטרם השתנתה נקודת האיזון עד כדי שחרורו לחלופת מעצר, מה עוד שלא נמצאה חלופה ראויה.

8. בשולי הדברים אציין כי התרשמתי שאך כפסע היה בין הצדדים לסיים בהסדר טיעון, ויש להצר על כך שההסדר לא נסתייע אך בשל המחלוקת אם במסגרת הטיעון לעונש יתאפשר לתביעה להציג בפני בית משפט קמא את סרטוני הווידאו אם לאו. אין לי אלא להמליץ לכל הצדדים על חשיבה מחדש בנקודה זו, ולמיצער, להותיר נקודה זו לשיקול דעת בית המשפט, ובכך לייתר את המשך ההליכים.

סופו של דבר שאני נעתר לבקשה ומאריך מעצרו של המשיב מיום 29.9.2014 או עד למתן פסק דין בת"פ 3670-10-13 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם ביניהם.

ניתנה היום, ח' בתשרי התשע"ה (2.10.2014).

שׁוֹפֵט